

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA A IV-A PENTRU LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
Complet A1
Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului U.E. 2016/679

Dosar nr.

ÎNCHIEIERE
Ședința publică din data de 25 ianuarie 2021
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE: [REDACTAT] Judecător
JUDECĂTOR: [REDACTAT]
GREFIER: [REDACTAT]

S-a luat în examinare apelul declarat de pârâta [REDACTAT] împotriva sentinței civile nr. 1787 din 23.09.2020 a Tribunalului Cluj pronunțată în dosarul nr. 2 [REDACTAT] 2020, privind și pe intimații reclamantii [REDACTAT], precum și pe intimații pârâți M.J. și C.N.C.D., având ca obiect obligație de a face.

La apelul nominal făcut în ședință publică constată lipsa părților de la dezbateri.
Procedura de citare este îndeplinită legal.

S-a făcut referatul cauzei, constatându-se că termenul a fost acordat pentru ca părțile să își exprime punctul de vedere raportat la oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile asupra dezlegării unei chestiuni de drept cu privire la interpretarea art. III din OUG nr. 20/2016, puncte de vedere care nu s-au exprimat.

Ca urmare, instanța va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție în mecanismul pronunțării unei hotărâri prealabile asupra dezlegării unei chestiuni de drept cu privire la interpretarea art. III din O.U.G. nr. 20/2016 cu trimitere la art. II alin.1 din Legea nr. 293/2015.

CURTEA

analizând lucrările dosarului,

I. constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. III din OUG nr. 20/2016 cu trimitere la art. II alin.1 din Legea nr. 293/2015 depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât:

Susținerea reclamantilor este în sensul că sunt îndreptățiți la calcularea drepturilor salariale prin raportare la o valoare de referință sectorială în cuantum de 605,225 lei începând cu data de 15.01.2017, valoare rezultată prin aplicarea la întreaga familie ocupațională JUSTIȚIE a majorării de 25 % reglementată prin dispozițiile art. III din OUG nr. 20/2016 cu trimitere la art. II alin.1 din Legea nr. 293/2015, în condițiile în care și personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor face parte din această familie ocupațională, astfel încât, în virtutea principiului egalizării indemnizațiilor la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice, trebuie să beneficieze de acest VRS astfel majorat.

Chestiunea este contestată de angajator, care consideră că majorarea reglementată de textele legale invocate nu vizează valoarea VRS-ului, ci se aplică la cuantumul brut al salariilor de bază, fiind o majorare destinată exclusiv personalului de probațiune, doar ca excepție, și care a avut

în vedere o altă familie ocupațională, și anume, pe cea a personalului din cadrul sistemului public de asistență socială.

Ca atare, se impune interpretarea sferei de aplicare a dispozițiilor art. III din OUG nr. 20/2016 care fac trimitere la dispozițiile art. II alin. 1 din Legea nr. 293/2015, prin prisma statuărilor obligatorii cuprinse în decizia nr. 23/26 septembrie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în decizia nr. 36/4 iunie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept precum și în decizia nr. 794/15 decembrie 2016 a Curții Constituționale, în vederea determinării categoriilor de beneficiari la care norma legală se referă.

2. problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre, astfel cum rezultă din consultarea site-ului Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Asupra admisibilității sesizării, curtea constată, în plus, că instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție judecă în ultimă instanță cauza, având competența legală în acest sens.

Problema de drept enunțată este nouă, chiar dacă norma legală a cărei interpretare se solicită nu este recent intrată în vigoare, caracterul de noutate derivând din evenimentele ulterioare materializate prin pronunțarea unor hotărâri judecătorești și emiterea unor acte administrative ale ordonatorului principal de credite – Ordine ale Ministrului Justiției *privind stabilirea indemnizației de încadrare brute lunare*, la nivel maxim, în cadrul *familiei ocupaționale „Justiție”*, în favoarea *judecătorilor*, asistenților judiciari, personalului auxiliar de specialitate, pe de o parte, și în favoarea *personalului de probațiune*, pe de altă parte, prin raportare la un VRS majorat.

Întrucât, urmare a cercetărilor efectuate, nu a fost identificată practică judiciară consistentă în materie, litigiile cu obiect identic fiind pendinte pe rolul mai multor instanțe judecătorești, concluzia este că asupra chestiunii de drept nu au fost date dezlegări relevante pe cale jurisprudențială care să prezinte caracterul unei practici judiciare conturate și constante.

3. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 25.01.2021

II. expunerea succintă a procesului:

Obiectul litigiului poartă asupra cererii reclamanților, personal auxiliar de specialitate în cadrul Curții de Apel Alba, de a fi înlăturată starea de discriminare în care se află din punct de vedere salarial în raport cu alți angajați din cadrul Ministerului Justiției, consilieri de probațiune în Direcția Națională de Probațiune, respectiv uniformizarea modului de calcul al salariilor prin recalcularea indemnizației de încadrare și a celorlalte drepturi aferente ale reclamanților raportat la o valoare de referință sectorială în cuantum de 605,225 lei începând cu data de 15.01.2017 până la data de 31.12.2017 sau la zi, pentru personalul care a fost salarizat prin raportare la VRS și după 31.12.2017 (cuantum ce cuprinde majorarea de 25% prevăzută de art. III din OUG nr. 20/2016), cu repararea prejudiciului creat, inclusiv după intrarea în vigoare a Legii cadru de salarizare nr.153/2017.

În motivarea acțiunii, reclamanții au arătat că au calitatea de personal auxiliar de specialitate în cadrul Curții de Apel Alba Iulia, fiind încadrați în familia ocupațională „Justiție”.

Prin Ordinul nr.75/15.03.2018 emis de Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a decis că judecătorii, magistrații asistenți, personalul auxiliar de specialitate și personalul conex din cadrul instanței supreme sunt salariați, pentru perioada 09.04.2015 — 30.11.2015, prin acordarea valorii de referință sectorială (VRS) de 421,36 lei, respectiv VRS 405 lei, la care se adaugă 4%, procent prevăzut de O.G. nr. 13/2008 privind creșterile salariale aplicabile judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției pentru anul 2008 și, pentru perioada 01.12.2015 - 31.12.2017, prin acordarea unei VRS de 463,5 lei, respectiv VRS 405 lei la care se

adaugă 4% procent prevăzut de O.G. nr. 13/2008 și 10%, procent prevăzut de Legea nr.293/2015 privind aprobarea O.U.G. nr. 35/2015 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice.

Prin decizia nr.101/C/2019, emisă de Președintele Curții de Apel Alba Iulia, s-a stabilit că, în perioada 01.12.2016-31.12.2017, personalul auxiliar de specialitate și conex din cadrul Curții de Apel Alba Iulia și al instanțelor din raza de competență a acesteia beneficiază de drepturi salariale prin raportare la o valoare de referință sectorială de 484,169 lei, fiind avute în vedere hotărâri judecătorești pronunțate la nivel național, definitive, prin care personalul auxiliar de specialitate a obținut plata drepturilor salariale prin raportare la acest VRS, principiul egalității prevăzut de Legea nr.153/2017 și decizia nr.794/2016 a Curții Constituționale.

Reclamanții consideră că VRS-ul la care s-a raportat angajatorul începând cu 09.04.2015 în ceea ce îi privește nu este cel aplicat pentru întreaga familie ocupațională „Justiție”, încălcându-se astfel dispozițiile Curții Constituționale ale României din decizia nr.794/2016.

Astfel, pentru o categorie de salariați din cadrul aceleiași familii ocupaționale „Justiție”, respectiv consilierii de probațiune (cu atribuții în cadrul justiției penale și având statutul profesional reglementat de Legea nr.123/2006) s-a recunoscut prin OMJ nr.2883/19.07.2018 un VRS de 421,36 lei începând cu 09.04.2015 și de 463,5 lei (plus majorarea de 25% prevăzută de art.III din OUG nr.20/2016) începând din 01.12.2015.

Acest fapt rezultă din sentința civilă definitivă nr.829/12.07.2018 pronunțată de Tribunalul Mureș în dosarul nr. 581/102/2018, pârâții Tribunalul Mureș și Curtea de Apel Târgu Mureș fiind obligați să plătească reclamanților, începând cu data de 09.04.2015, o indemnizație brută lunară stabilită prin raportare la un VRS de 405 la care se adaugă o majorare de 8,5% acordată conform O.G. nr. 13/2005 (ceea ce înseamnă un VRS de 440,16 lei).

Prin aceeași hotărâre judecătorească s-a dispus ca începând cu 01.12.2015, indemnizația brută lunară să fie stabilită prin raportare la un VRS de 405 lei, la care se adaugă majorarea de 8,5% (=440,16 lei) și procentul de 10% prevăzut de Legea nr.293/2015 (=484,176 lei VRS care se va rotunji), așadar prin raportare la un VRS de 484,18 lei.

Ca atare, pentru perioada 09.04.2015-30.11.2015, la nivelul familiei ocupaționale Justiție a existat personal salarizat corespunzător unui VRS de 440,16 lei, în timp de reclamanții au fost salariați prin raportare la un VRS de 421,36 lei, De asemenea, începând cu 01.12.2015 a existat personal din justiție salarizat corespunzător unui VRS de 484,18 lei.

Totodată, potrivit dezlegărilor date prin sentința civilă nr. 1668/12.11.2019, pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin în dosarul nr. 1580/115/2019, s-a dispus în favoarea consilierilor de probațiune părți în acel dosar plata diferențelor de drepturi salariale rezultate prin calcularea acestor drepturi raportat la un VRS de 484,14 lei, la care se adaugă majorarea de 25 % prevăzută de art. III din O.U.G. nr. 20/2016, începând cu data de 08.08.2016 la zi.

Subliniază reclamanții că a rezultat astfel o valoare sectorială de referință de 605,225 lei doar pentru acești angajați din cadrul familiei ocupaționale JUSTIȚIE, mai mare decât cea raportat la care sunt calculate salariile lor în prezent.

Reclamanții se întemeiază pe dispozițiile deciziei nr.794/2016 ale Curții Constituționale prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.31 alin.11 din O.U.G. nr.57/2015, invocând totodată art.14 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale , art.23 alin.2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, Carta socială europeană revizuită (ratificată de România prin Legea nr.74/1999), Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale (adoptat în 1966 și ratificat de România prin Decretul nr.212/1974), art.5 din Codul muncii, art.2 alin.3 din O.G. nr.137/2000, Protocolul 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art.25 alin.1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art.20 alin.1 în Constituția României.

Se evocă punctul 8 din Ordinea de zi soluționată a Ședinței Plenului CSM din data de 15 mai 2018, potrivit căruia Consiliul Superior al Magistraturii a hotărât cu privire la Nota Direcției resurse umane și organizare nr. 9578/2018 privind unele aspecte legate de salarizarea personalului din cadrul autorității judecătorești, recomandând ordonatorilor de credite stabilirea unei valori de

referință sectorială unice atât pentru magistrați cât și pentru personalul auxiliar al instanțelor judecătorești.

Reclamanții au invocat și dispozițiile deciziei nr. 36 din 4 iunie 2018 a ÎCCJ, menționând că hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea valorii de referință sectorială - care prin definiție vizează aplicabilitatea aceluiași criteriu de salarizare unui întreg sector de activitate -, nu vizează situații de fapt particulare, ci aplicarea unor prevederi legale cuprinse în acte normative, care au aplicabilitate generală, astfel cum a reținut ÎCCJ în decizia mai sus menționată.

De asemenea, au apreciat că în speță sunt incidente și dispozițiile deciziei nr. 56 din 17 septembrie 2018 a ÎCCJ.

Potrivit Legii nr. 330/2009, nr. 284/2010, nr. 153/2017, precum și din ordonanțele guvernului emise din 2009 până în prezent, O.U.G. nr. 83/2014, O.U.G. nr. 57/2015, O.U.G. nr. 99/2016, O.U.G. nr. 9/2017, consilierii de probațiune fac parte din sistemul judiciar, iar în privința salarizării fac parte din familia ocupațională justiție. Salarizarea acestora a fost realizată în raport de VRS (constantă la nivelul familiei ocupaționale justiție), înmulțit cu un coeficient de ierarhizare, la care s-a adăugat sporurile cuvenite.

Evocă totodată dispozițiile art. 1 alin. (51) din O.U.G. nr. 83/2014 astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 71/2015 care a intrat în vigoare la data de 09.04.2015, interpretat prin decizia nr. 23/2016 a ÎCCJ.

Aceste dispoziții sunt aplicabile pentru anul 2015, conform art. 1 al. 1 și 2 din O.U.G. nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, fiind incidente și prevederile Legii nr. 293/2015 privind aprobarea O.U.G. nr. 35/2015 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 83/2014.

Pentru anul 2016 sunt incidente dispozițiile art. 1 al 1 și 2 din O.U.G. nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, iar O.U.G. nr. 57/2015 a fost modificată prin O.U.G. nr. 20/2016.

De altfel și Legea cadru nr. 153/2017 din 28 iunie 2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice prevede la art. 38 în mod clar că începând cu data de 1 iulie 2017 se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

De asemenea, art. 38 al. (3) din Legea 153/2017, prevede și în anul 2018 și 2019 păstrarea acestor drepturi, cărora li se aplică o anumită majorare.

Prin întâmpinare, pârâul Ministerul Justiției a invocat excepția necompetenței materiale a Tribunalului și a solicitat declinarea cauzei spre competență soluționare către Curtea de Apel București, respectiv excepția inadmisibilității acțiunii ca urmare a neparcurgerii procedurii prealabile prevăzută de art. 7, CAP. VIII din Anexa VI la Legea-cadru 284/2010 și art. 7, Cap VIII, Secțiunea I, Anexa V din Legea-cadru nr. 153/2017; cu privire la capătul de cerere privind obligarea pârâților la plata, respectiv la alocarea fondurilor necesare plății diferențelor salariale, s-a invocat atât excepția lipsei calității procesuale pasive, cât și excepția lipsei calității procesuale active a reclamanților.

Apărările formulate pe fond au învederat, în esență, că reclamanții, personal auxiliar de specialitate, fac trimitere la consilierii de probațiune din cadrul Direcției Naționale de Probațiune care au obținut o hotărâre judecătorească în baza unor dispoziții legale care nu sunt aplicabile decât acestei categorii de personal și care se află în apel la instanța superioară.

Apoi, modalitate de aplicare a creșterii de 25% propusă de reclamanți prin care se obține o valoare de referință sectorială de 605,225 lei este eronată și pierde din vedere faptul că această creștere a vizat, în mod expres și exclusiv, cuantumul brut al salariului de bază pentru consilierii de probațiune, iar nu o valoare de referință sectorială aplicabilă în familia ocupațională „Justiție”.

În acest sens, sunt incidente dispozițiile art. II alin. (1) din Legea nr. 293/2015, la care fac trimitere la art. III din OUG nr. 20/2016.

Din analiza dispozițiilor art. II alin. (1) din Legea nr. 293/2015 precum și ale art. III din OUG nr. 20/2016, reiese că aplicarea creșterii de 25% se face la cuantumul brut al salariilor de bază, iar nu prin aplicarea acestor procente la valoarea de referință sectorială.

Spre deosebire de Legea nr. 293/2015, prin care s-a prevăzut expres faptul că majorarea cu 10% față de nivelul acordat pentru luna noiembrie 2015 se aplică și cuantumului sporurilor, indemnizațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut/solda lunară brută/salariul lunar brut/indemnizația brută, opțiunea legiuitorului la momentul edictării O.U.G. nr. 57/2015, cu completările a fost una diferită, făcând o netă distincție între cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare (art. 1 alin. 1), pe de o parte, și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare (art. 1 alin. 2), pe de altă parte.

Acest mecanism de calcul a fost aplicat pentru personalul de probațiune prin toate ordinele emise până la acest moment prin care s-a majorat succesiv valoarea de referință sectorială, sens în care depune adresa Direcției Naționale de Probațiune nr. 2/13819/13/02.2020 cu anexe, respectiv ordinele ministrului justiției în discuție și un exemplu de machetă pentru stabilirea drepturilor corespunzătoare funcției de șef serviciu, din care reiese că în aplicarea art. III din O.U.G. nr. 20/2016, creșterea de 25% a fost aplicată începând cu 01.08.2016 exclusiv cuantumului salariului de bază, iar nu și sporurilor.

Ținând cont că atât art. II alin. 1 din Legea nr. 293/2015, cât și art. III din OUG nr. 20/2016, au în vedere „cuantumul brut al salariilor de bază”, este evident faptul că legiuitorul a exclus de la majorarea de 25% sporurile sau orice alte elemente salariale, astfel că în niciun caz creșterea de 25% nu poate fi aplicată prin extrapolare la valoarea de referință sectorială. Pe de altă parte, creșterea cuantumului brut al salariilor de bază, fiind prevăzută expres în favoare consilierilor de probațiune, nu poate fi extinsă altei categorii de personal decât cea vizată de lege.

În ceea ce privește discriminarea invocată, pârâtul a arătat că raționamentul propus de aceștia pleacă de la premisa eronată, că personalului din familia ocupațională „Justiție” i se aplică valori sectoriale de referință diferite.

Interpretând corectă și cu bună credință dispozițiile art. III din OUG nr. 20/2016, reiese că începând cu august 2016 a fost acordată în favoarea consilierilor de probațiune o creștere de 25% a cuantumul brut al salariilor de bază, raportată la cuantumul brut al salariilor de bază aferent lunii iulie 2016, fără să aibă loc o majorare a valorii de referință sectorială aplicabile în cazul consilierilor de probațiune.

Apărări similare au fost formulate pe fond și de către pârâta Curtea de Apel Alba Iulia.

Prin sentința civilă nr. 1787 pronunțată de Tribunalul Cluj la data de 23.09.2020, a fost admisă acțiunea și obligată pârâta Curtea de Apel Alba Iulia la plata către reclamant, corespunzător perioadei lucrate de fiecare reclamant în cadrul acestei pârâte, a diferențelor salariale rezultate în urma recalculării indemnizației de încadrare și a celorlalte drepturi aferente prin raportare la o valoare de referință sectorială în cuantum de 605,225 lei începând cu data de 15.01.2017 și pentru viitor, actualizate cu indicele de inflație, precum și la plata dobânzii legale penalizatoare de la data scadenței și până la plata efectivă.

În esență, motivarea care a stat la baza acestei hotărâri a preluat ca întemeiate susținerile și argumentele aduse prin motivarea cererii introductive de instanță, reținându-se că „referitor la salariați din cadrul aceleiași familii ocupaționale „Justiție”, respectiv consilieri de probațiune, cu atribuții în cadrul justiției penale și având statutul profesional reglementat de Legea nr. 123/2006, a căror salarizare este realizată în baza prevederilor legilor-cadru nr. 330/2009, nr. 284/2010 și nr. 153/2017, prin sentința indicată de reclamant, pronunțată de Tribunalul Caraș Severin la 12.11.2019 în dosar nr. 1580/115/2019, definitivă prin respingerea apelului, s-a dispus obligarea pârâtei Direcția Națională de Probațiune să plătească fiecărui reclamant diferența dintre drepturile salariale lunare și cele cuvenite și datorate, recalculate prin raportare la o valoare de referință sectorială de 484,18 lei, la care se va adăuga majorarea de 25% prevăzută de art. III din OUG nr. 20/2016, începând cu 08.08.2016 până la zi, actualizată cu indicele de inflație la data plății efective, precum și la plata dobânzii legale penalizatoare aferentă acestor diferențe.

Prin urmare, pentru perioada de referință din prezentul dosar, începând cu data de 15.01.2017, nivelul maxim de salarizare în plată îl reprezintă indemnizația brută lunară, stabilită prin raportare la valoarea de referință sectorială de 484,18 lei la care se va adăuga majorarea de 25% prevăzută de art. III din O.U.G. nr. 20/2016.

Este de precizat, în acest context, că potrivit art. III din OUG nr. 20/2016, începând cu luna august 2016, prevederile art. II alin. 1 din Legea nr. 293/2015 privind aprobarea O.U.G. nr. 35/2015 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe se aplică și personalului din probațiune, prin raportare la cuantumul brut al salariilor de bază aferente lunii iulie 2016, rezultând, deci, că la valoarea de referință sectorială de 484,18 lei se adaugă majorarea de 25% , ceea ce conduce la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei”.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel pârâta Curtea de Apel Alba-Iulia, reiterând în motivare susținerile și argumentele pe care le-a invocat în fața primei instanțe și arătând, în plus, că interpretarea pe care o propune textelor legale incidente rezultă cu claritate și din decizia nr. 286/2020 a Curții de Apel Timișoara dată în soluționarea dosarului nr. 1580/115/2019, valoarea de referință sectorială de 605 lei calculată în maniera pretinsă de reclamanți începând cu data de 01.08.2016 fiind nelegală și inexistentă, întrucât majorarea de 25 % în discuție nu vizează expres valoarea de referință sectorială, ci reprezintă o majorare a cuantumului brut al salariului de bază în ansamblu aferent lunii iulie 2016. Ca atare, se arată, prin înseși considerentele deciziei civile nr. 286/2020 se lămurește faptul că sentința civilă nr. 1668/2019 nu poate fi luată în considerare la stabilirea nivelului maxim aflat în plată la nivelul familiei ocupaționale Justiție.

Se mai subliniază că ar fi în contra spiritului legii să se aplice o majorare salarială ce a fost acordată prin prevedere legală expresă unei alte categorii profesionale, cea a personalului din cadrul sistemului public de asistență socială.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. reclamanții intimați consideră, potrivit punctului de vedere exprimat prin cererea de chemare în judecată, că VRS-ul la care s-a raportat angajatorul începând cu 09.04.2015 în ceea ce îi privește nu este cel aplicat pentru întreaga familie ocupațională „Justiție”, încălcându-se astfel dispozițiile Curții Constitutionale ale României din decizia nr.794/2016.

Astfel, pentru consilierii de probațiune (cu atribuții în cadrul justiției penale și având statutul profesional reglementat de Legea nr.123/2006) s-a recunoscut prin OMJ nr.2883/19.07.2018 un VRS de 421,36 lei începând cu 09.04.2015 și de 463,5 lei (plus majorarea de 25% prevăzută de art.III din OUG nr.20/2016) începând din 01.12.2015.

Acest fapt rezultă din sentința civilă definitivă nr.829/12.07.2018 pronunțată de Tribunalul Mureș în dosarul nr. 581/102/2018, pârâții Tribunalul Mureș și Curtea de Apel Târgu Mureș fiind obligați să plătească reclamanților, începând cu data de 09.04.2015, o indemnizație brută lunară stabilită prin raportare la un VRS de 405 la care se adaugă o majorare de 8,5% acordată conform O.G. nr. 13/2005 (ceea ce înseamnă un VRS de 440,16 lei), iar începând cu 01.12.2015, indemnizația brută lunară să fie stabilită prin raportare la un VRS de 405 lei, la care se adaugă majorarea de 8,5% (=440,16 lei) și procentul de 10% prevăzut de Legea nr.293/2015 (=484,176 lei VRS care se va rotunji), așadar prin raportare la un VRS de 484,18 lei.

Totodată, potrivit dezlegărilor date prin sentința civilă nr. 1668/12.11.2019, pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin în dosarul nr. 1580/115/2019, s-a dispus în favoarea consilierilor de probațiune părți în acel dosar plata diferențelor de drepturi salariale rezultate prin calcularea acestor drepturi raportat la un VRS de 484,14 lei, la care se adaugă majorarea de 25 % prevăzută de art. III din O.U.G. nr. 20/2016, începând cu data de 08.08.2016 la zi.

Subliniază reclamanții că a rezultat astfel o valoare sectorială de referință de 605,225 lei doar pentru acești angajați din cadrul familiei ocupaționale JUSTIȚIE, mai mare decât cea raportat

la care sunt calculate salariile lor în prezent, fapt care trebuie să atragă uniformizarea modului de calcul a salariului în cadrul familiei ocupaționale JUSTIȚIE, prin aplicarea unui VRS unitar de 605,225 lei pentru toți salariații ce aparțin acesteia.

2. pârâții Curtea de Apel Alba Iulia și Ministerul Justiției consideră, potrivit punctelor de vedere exprimate în litigiu prin întâmpinările din primă instanță și apel și respectiv prin cererea de apel, că modalitate de aplicare a creșterii de 25% propusă de reclamanți prin care se obține o valoare de referință sectorială de 605,225 lei este eronată și pierde din vedere faptul că această creștere a vizat, în mod expres și exclusiv, quantumul brut al salariului de bază pentru consilierii de probațiune, iar nu o valoare de referință sectorială aplicabilă în familia ocupațională „Justiție”.

În acest sens, sunt incidente dispozițiile art. II alin. (1) din Legea nr. 293/2015, la care fac trimitere la art. III din OUG nr. 20/2016.

Din analiza dispozițiilor art. II alin. (1) din Legea nr. 293/2015 precum și ale art. III din OUG nr. 20/2016, reiese că aplicarea creșterii de 25% se face la quantumul brut al salariilor de bază, iar nu prin aplicarea acestor procente la valoarea de referință sectorială.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecat

1. redarea normei de drept interne ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu indicarea exactă a actului normativ și materiei de drept căreia se circumscrie problema de drept:

MATERIA DREPTUL MUNCHII

OG nr. 20/2016, art. III: „Începând cu luna august 2016, prevederile art. II alin. (1) din Legea nr. 293/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 35/2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe *se aplică și personalului de probațiune*, prin raportare la quantumul brut al salariilor de bază aferent lunii iulie 2016.”

Legea nr. 293/2015, art. II alin. 1: „(1) Începând cu drepturile aferente lunii decembrie 2015, quantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul din cadrul sistemului public de asistență socială, astfel cum este definit în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 privind salarizarea personalului din cadrul sistemului public sanitar și sistemului public de asistență socială în anul 2015, cu modificările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 185/2015, se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna septembrie 2015.”

2. redarea oricăror altor norme de drept interne apreciate a fi relevante pentru analiză:

O.U.G. nr. 83/2014, art. 1 alin. 5¹ introdus prin Legea nr. 71/2015 - intrată în vigoare începând cu data de 09.04.2015: „(5¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

O.U.G. nr. 57/2015, art. 3¹ introdus prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 20/2016: „(1) Prin excepție de la prevederile arc. 1 alin, (1), începând cu luna august 2016 personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază indemnizațiilor de încadrare mai mic

decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate» după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară, activitatea în aceleași condiții; (3) În aplicarea alin. (1) și (2), la stabilirea salariului de bază indemnizației de încadrare la nivel maxim din cadrul instituției sau autorității publice respective, se ia în calcul suma compensatorie aferentă titlului științific de doctor inclusă în acesta, doar dacă persoana deține titlul științific de doctor. (4) În aplicarea alin. (1) și (2), la stabilirea salariului de bază/indemnizației de încadrare la nivel maxim aferent funcției, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție/specialitate din cadrul instituției sau autorității publice respective, se iau în calcul majorările salariilor de bază ale personalului care beneficiază de prevederile Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare, precum și drepturile bănești incluse în salariul de bază potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, numai pentru personalul care intră sub incidența celor două acte normative”.

O.U.G. nr. 57/2015, art. 3¹ alin. 1² introdus prin O.U.G. nr. 43/2016: „(1²) În aplicarea prevederilor alin. (1), pentru stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, se iau în considerare numai drepturile salariale prevăzute în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești”.

3. prezentarea jurisprudenței proprii instanțe:

- decizia civilă nr. 1258/A/04.11.2020 a Curții de Apel Cluj, dosar nr. 2581/117/2019 (personal de probațiune) – în sensul admiterii acțiunii.

4. prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei

A) În sensul admiterii acțiunii:

- sentința civilă nr. 935/19.05.202020, pronunțată de Tribunalul București, în dosarul nr. 1900/3/2020, rămasă definitivă prin neapelare (*judecători*);

- sentința civilă nr. 1668/12.11.2019, pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin în dosarul nr. 1580/115/2019, rămasă definitivă prin decizia civilă nr. 286/24.06.2020 a Curții de Apel Timișoara (*personal de probațiune*);

- sentința civilă nr. 2360/26.06.2020 pronunțată de Tribunalul București – Secția a VIII -a de conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarul nr. 37194/3/2019 (*procuror*);

- sentința civilă nr. 941/08.07.2020 pronunțată de Tribunalul Alba în dosarul nr. 598/107/2020 (*judecători*);

- sentința civilă nr. 926/23.07.2020 pronunțată de Tribunalul Dâmbovița, în dosarul nr. 692/120/2020 (*judecători*);

- sentința civilă nr. 430/09.06.2020 a Tribunalului Caraș-Severin (*magistrați*);

- sentința civilă nr. 1071/03.07.2020 a Tribunalului Prahova (*procurori*); Sentința civilă nr. 1272/30.06.2020 a Tribunalului Alba (*procurori*);

- sentința civilă nr. 1020/06.08.2020 a Tribunalului Dâmbovița (*personal auxiliar și conex*); sentința civilă nr. 1021/06.08.2020 a Tribunalului Dâmbovița (*personal auxiliar și conex*); sentința civilă nr. 546/30.06.2020 a Tribunalului Caraș-Severin (*personal auxiliar și conex*);

- sentința civilă nr. 744/03.06.2020 a Tribunalului Cluj (*personal de probațiune*); sentința civilă nr. 198/12.03.2020 a Tribunalului Alba (*personal de probațiune*); sentința civilă nr. 473/26.05.2020 a Tribunalului Alba (*personal de probațiune*).

B) În sensul respingerii acțiunii:

- sentința civilă nr. 921/13.10.2020, pronunțată de Tribunalul Suceava în dosarul nr. 371/86/2020 (judecători).

a. evidențierea caracterului neunitar al jurisprudenței naționale consultate (a se vedea dispozițiile art. 520 alin. 9):

Problema de drept supusă interpretării nu a apucat să determine o jurisprudență consistentă pentru a se putea concluziona în sensul inexistenței caracterului de noutate al problemei de drept invocate, așa cum se constată din evocarea jurisprudenței naționale la punctul anterior.

Întrucât majoritatea soluțiilor pronunțate, dintre cele identificate, sunt în primă instanță, cu excepția sentinței civile nr. 935/19.05.202020, pronunțată de Tribunalul București, în dosarul nr. 1900/3/2020, rămasă definitivă prin neapelare (*judecători*) și a sentinței civile nr. 1668/12.11.2019, pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin în dosarul nr. 1580/115/2019, rămasă definitivă prin decizia civilă nr. 286/24.06.2020 a Curții de Apel Timișoara (*personal de probațiune*), pentru a preîntâmpina ivirea unei jurisprudențe neunitare la nivelul curților de apel, care soluționează astfel de litigii în ultimă instanță, se apreciază necesară interpretarea unitară a chestiunii de drept în discuție printr-o dezlegare obligatorie, prin intermediul mecanismului procedural al sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

5. punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Completul Curții de Apel Cluj investit cu soluționarea apelului în cauza pendinte nu are o opinie unitară în ce privește interpretarea chestiunii de drept sesizate.

Una din opinii este în sensul temeiniciei pretențiilor reclamantilor și deci că dispozițiile legale incidente trebuie interpretate în sensul că reglementează o majorare a valorii de referință sectoriale ce trebuie aplicată în calculul drepturilor salariale ale personalului de probațiune cu 25 %, astfel încât această majorare trebuie să se reflecte în calculul drepturilor salariale ale tuturor membrilor familiei ocupaționale „Justiție”, în raport de dispozițiile anexei nr. VI la Legea nr. 330/2009, ale anexei nr. VI la Legea nr. 284/2010 și ale anexei nr. 5 la Legea nr. 153/2017, art. 3 alin. 2 din Legea nr. 327/2007, art. III din O.U.G. nr. 20/2016, alin. 5¹ al art. 1 din O.U.G. nr. 83/2014 introdus prin Legea nr. 71/2015, art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 20/2016, pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, O.U.G. nr. 43/2016 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 57/2015, precum și de dezlegările din decizia nr. 23/26 septembrie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, decizia nr. 36/4 iunie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și din deciziei nr. 794/15 decembrie 2016 a Curții Constituționale.

Esențial, se consideră, în această opinie, că scopul legiuitorului, astfel cum a fost conturat în urma interpretărilor consecutive date de Înalta Curte de Casație și Justiție și de Curtea Constituțională asupra dispozițiilor legale relative la salarizarea personalului din cadrul autorităților și instituțiilor publice, este acela de a asigura egalitatea în plata salariilor pentru aceleași categorii profesionale, cu consecința stabilirii, în cadrul familiei ocupaționale „Justiție”, a unui unic VRS aflat în plată la nivelul tuturor categoriilor profesionale ce intră în componența acestei familii ocupaționale, ca element stabil și comun, în funcție de care se stabilesc ulterior salariile pe diferitele categorii de funcții și vechime prin aplicarea coeficienților de multiplicare specifici.

Or, existența unui VRS mai mare în favoarea personalului de probațiune, rezultat prin aplicarea dispozițiilor art. III din OUG nr. 20/2016 cu trimitere la art. II alin.1 din Legea nr.

293/2015, contravine acestui deziderat legislativ, devenit obligatoriu prin jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale evocate.

Stabilirea indemnizației de bază brute lunare a personalului auxiliar de specialitate are în vedere, și în prezent, formula de calcul reglementată la art. 3 alin. 1 din OG nr. 8/2007, aprobată prin Legea nr. 247/2007, privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției, pe baza unei valori de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare prevăzuți în anexa la acest act normativ, cu precizarea că prevederile legale cu caracter tranzitoriu cuprinse la art. 30 alin. 5 din Legea nr. 330/2009, art. 7 din Legea nr. 284/2010, art. 1 din Legea nr. 285/2010, art. II din O.U.G. nr. 80/2010 aprobată prin Legea nr. 283/2011, art. 1 alin. 1 din O.U.G. nr. 19/2012, art. 1 din O.U.G. nr. 84/2012 aprobată prin Legea nr. 36/2014, art. 1 alin. 1 și 2 din O.U.G. nr. 103/2013 aprobată prin Legea nr. 28/2014, art. 1 alin. 1 și 2 din O.U.G. nr. 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015 și art. 1 alin. 1 și 2 din O.U.G. nr. 57/2015, art. 1 alin. 1 și 2 din O.U.G. nr. 99/2016, art. 1 alin. 1 din O.U.G. nr. 9/2017, art. 8 din O.U.G. nr. 90/2017, au menținut în plată drepturile salariale stabilite la nivelul lunii decembrie 2009, respectiv, 12 noiembrie 2009 – data la care prevederile Legii nr. 330/2009 au devenit aplicabile pentru familia ocupațională „Justiție”, iar Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, se află în aplicare etapizată până la nivelul anului 2022, potrivit art. 38 din acest act normativ.

Personalul de probațiune face parte din categoria personalului plătit din fonduri publice, fiind cuprins în Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” potrivit Anexei nr. VI la Legea nr. 330/2009, Anexei nr. VI la Legea nr. 284/2010 și Anexei nr. 5 la Legea nr. 153/2017.

În ceea ce privește personalul de probațiune, devin incidente prevederile legale cu caracter tranzitoriu expuse anterior, astfel că, și în ceea ce privește această categorie de personal plătit din fondurile publice, salariul de bază brut se stabilește potrivit normei anterioare cuprinsă la art. 3 alin. 2 din Legea nr. 327/2007 (valoare de referință sectorială înmulțită cu coeficientul de multiplicare prevăzut în anexă) care face trimitere la valoarea de referință sectorială din cadrul autorității judecătorești.

Cealaltă opinie conturată în cadrul completului este în sensul netemeinicii acestor pretenții, în considerarea argumentelor aduse de pârâții din prezentul dosar, anume, că majorarea de 25% prevăzută de art. III din OUG nr. 20/2016 reprezintă o normă specială, ce vizează prin excepție doar personalul de probațiune, normă menită a viza familia ocupațională a personalului din cadrul sistemului public de asistență socială, astfel încât nu poate fi extrapolată la alte familii ocupaționale, cu atât mai mult cu cât reglementarea vizează majorarea cuantumului brut al salariilor de bază ale destinatarilor legii, iar nu componenta VRS din calculul acestor salarii.

În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă în interpretarea art. III din OUG nr. 20/2016 cu trimitere la art. II alin. 1 din Legea nr. 293/2015, se va concluziona că majorarea de 25 % are în vedere componenta VRS (valoarea de referință sectorială) în formula de calcul a salariului/indemnizației de bază brute lunare a beneficiarilor legii, sau această majorare vizează în mod special cuantumului brut al salariilor de bază ale destinatarilor legii.

Dispune înaintarea prezentei încheieri, la care se atașează următoarele înscrisuri, conforme cu originalul:

- cererea de chemare în judecată formulată de reclamantii ... ș.a. în dosar nr. 213/117/2020;
- întâmpinare formulată de pârâțul Ministerul Justiției în dosarul Tribunalului Cluj nr. 213/117/2020;

- întâmpinare formulată de pârâta Curtea de Apel Alba Iulia în dosarul Tribunalului Cluj nr. 213/117/2020;
- sentința civilă nr. 1787/23.09.2020 pronunțată de Tribunalul Cluj în dosarul nr. 213/117/2020;
- apelul formulat de pârâta Curtea de Apel Alba Iulia în dosarul nr. 213/117/2020, pe rolul Curții de Apel Cluj;
- sentința civilă nr. 935/19.05.2020, pronunțată de Tribunalul București în dosarul nr. 1900/3/2020;
- sentința civilă nr. 1668/12.11.2019, pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin în dosarul nr. 1580/115/2019;
- sentința civilă nr. 2360/26.06.2020 pronunțată de Tribunalul București – Secția a VIII-a de conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarul nr. 37194/3/2019;
- sentința civilă nr. 941/08.07.2020 pronunțată de Tribunalul Alba în dosarul nr. 598/107/2020;
- sentința civilă nr. 926/23.07.2020 pronunțată de Tribunalul Dâmbovița, în dosarul nr. 692/120/2020;
- sentința civilă nr. 430/09.06.2020 a Tribunalului Caraș-Severin;
- sentința civilă nr. 1071/03.07.2020 a Tribunalului Prahova;
- sentința civilă nr. 1272/30.06.2020 a Tribunalului Alba;
- sentința civilă nr. 1020/06.08.2020 a Tribunalului Dâmbovița;
- sentința civilă nr. 1021/06.08.2020 a Tribunalului Dâmbovița;
- sentința civilă nr. 546/30.06.2020 a Tribunalului Caraș-Severin;
- sentința civilă nr. 744/03.06.2020 a Tribunalului Cluj;
- sentința civilă nr. 198/12.03.2020 a Tribunalului Alba;
- sentința civilă nr. 473/26.05.2020 a Tribunalului Alba;
- sentința civilă nr. 921/13.10.2020, pronunțată de Tribunalul Suceava în dosarul nr. 371/86/2020.

Dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi, 25.01.2021

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

Red. /tehn.
4 ex./04.02.2021